

Плъвънски Извѣстия

„Съптилната е най-голъмата носителка на прогреса, тамъ гдъто тя владѣй, мрака нѣмѣй“.

в. „Плъвънски Извѣстия“ излиза всѣка недѣля.

Цѣна на вѣстника:
За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенските разноски.

Единъ брой 10 стотинки.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЬ.

Всичко
Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плъвънски Извѣстия“ въ гр. Плъвънъ.

Неплатени писма не се приематъ. Рѣжено
писи назадъ не се връщатъ.

по оралата съ
съпътствието
на рода и царя
и на
и на

За обявления се плаща:
По 10 стотинки на дума за I-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а за приставския, по особено
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА ЗА ЗАПИСВАНIE АБОНАТИ НА КНИГАТА „КОМЕНТАРЪ ВЪРХУ ТЪРГОВСКИЯ ЗАКОНЪ“

ОТЪ И. В. С. ТИШЕВЪ (юристъ).

Книгата ще обема отъ 45—50 печатни коли 8-ни и ще се състои отъ двѣ части. Първата част ще обема чл. чл. 1—526 отъ Търговския Законъ, а втората част — чл. чл. 527—833 отъ същия законъ. I-та част ще бѫде готова отъ печатъ най-късно къмъ края на м. Октомврий а втората най-късно къмъ края на м. Декемврий 1905 година.

Цѣната за двѣ части на „Коментаря“ е 6 лева, а то умножи г. съ помощта на абонати, които при записването си прибавятъ 1 лева, ще имъ се отстъпва за 5 л.

Желающите да се заематъ съ записването на спомоществователи или распродаванието на „Коментаря“ се умоляватъ да явятъ за това, въ печатница „Надежда“.

Записванията ставатъ направо въ печатницата „Надежда“ на Карабелъ, Каравановъ & Игнатевъ въ гр. Плъвънъ и чрѣзъ агентъ и настоятелъ и.

2—10.

ПРОДАВА СЕ

елегантенъ и малко употребяванъ велосипедъ съ свободна-бѣгна главина, никелировани двойни каплети и пр. Цѣна износна. Спораз. въ редакцията

Д-ръ В. Поповъ
(Хирургъ)

Приема за прѣглеждане болни, ежедневно отъ 1—4 часа послѣ обѣдъ, въ кѣщата на Илийчо Трифоновъ, бивше жилище на Д-ръ П. Ив. Стояновъ.

8—10

Въ Търговския Музей
на
З. К. Мавродиевъ

Се намира нова реколта центрофуженъ медъ за продаванъ отъ Плъвънския пчеларъ Александъ Георгиевъ.

3—3

Плъвънъ, 27/VIII 1905 година.

Съ настоящия си брой, вѣстникъ ни, при всевъзможни прѣпятствия и спѣнки, при голѣми морални и материални жертви, на вървата първата си година. Да ли съ него можахме да испълнимъ обществения си дѣлъ, оставаме да се произнесатъ за това нѣщо безпристрастнитѣ ни четци. Ние сме доволни че съ него можахме да распектираме нашите противници и ги заставихме да прибегнатъ до всички онижащи срѣдства. Също сме доволни че съ вѣстника си можахме да извадимъ на яве всички мерски и долнокачествени дѣла на нашите безхарактерни противници. Доволни сме още, че като публицисти испълнихме дѣлътъ си и до колкото силитъ ни допускаха се стремихме да бѫдемъ и да не могътъ да се нахвалятъ,

точни и откровени по всѣки вѣтъ

простъ третиранъ въ вѣстника ни, като не щадихме нищо само и съмъ да запаземъ обществоените интереси, отъ което начало сме се ръководили винаги и сме гледали да бѫдемъ честни, откровени и изразители на истината и не сме щадели никого, макаръ и да сме виждали ясно че си прѣчимъ на интересите изобщо.

Ръководими отъ сѫщите начала ръшихме да издаваме и за въ бѫдащите вѣстника си на сѫщия форматъ и съ сѫщата независима програма, само че за напрѣдъ нѣма да го издаваме редовно седмично, а ще го издаваме периодически т. е. тогава когато се има нужда отъ него и когато видемъ че се накърняватъ въ нѣщо обществоените интереси, на които сме се обрекли да служимъ до гдѣто имаме възможностъ.

Това като е така то за въ бѫдащите абонамента на вѣстника ни нѣма да се счита отъ истеклото време, а отъ издѣлът му броеве.

При всички тия наши старания и желания да бѫдемъ точни, нѣка си го исповѣдаме откровенно, много малко сѫ ония наши г. г. абонати, които ни сѫ издѣлъли скромния абонаментъ, съ което не ще съмнение, сѫ ни затруднявали въ редовното му излизане.

Това като явяваме, ние върваме, че поне за въ бѫдащие, нашиятѣ г. г. абонати ще бѫдатъ по редовни спрямо настъпъ и нѣма да ни затрудняватъ, а ще побързатъ да ни се издѣлъжатъ. За въ бѫдащите ще испращаме вѣстника си само на ония г. г. абонати, които го искаятъ и ще ни исплатятъ абонаментната му стойностъ. Първия брой отъ II-та му година ще испратимъ само на платившите си г. г. абонати, а на всички тия които не сѫ си платили и нѣматъ намѣрение да ни плащатъ, ще го спрѣмъ, за което нека не ни се сърдятъ, а да влезатъ въ нашето положение. Отъ редакцията.

Слѣдъ изборите.

Нашите противници — тѣничари и въвѣнчани не могътъ да се нахвалятъ, спечелили изборите и, че наро-

да билъ съ тѣхъ?!?. На печалбата имъ не завидаме ни най-малко, защото тя е отъ тия, като на всѣки обикновенъ разбойникъ, отъ която се гвуси и отвръщава всичко порядъчно, честно и откровено. Партийната котерия, която прѣставляватъ тѣ, прѣдъ нищо се не спре за да ограби по единъ най-вагабонски начинъ свободата на изборите и съ право могътъ да се нарекатъ избраниците имъ, че не сѫ избрани отъ народа, а отъ шайкаджии и цигани. Въ миналия си брой казахме, че при такава обстановка на прѣдизборната борба е абсурдно да се мисли за свободни избори. Прави бѣхме защото всѣки върваме видѣ какъ и при какви насилия станаха тия избори и какви срѣдства и начини се употребиха за да се прѣдъвратъ и сплашатъ мирните избиратели и имъ се отнеме възможността да упражнятъ освѣтеното имъ отъ основния законъ — Конституцията свѣщено и неприкосновено избирателно право. За да можемъ да бѫдемъ по послѣдователни въ всичко, ние съ настоящата си статийка ще се помъжимъ да обрисуваме всичко, както по избора за окр. съвѣтници, а така сѫщо и за общ. съвѣтни, отъ което много ясно ще види всѣки нашъ читателъ какъ сѫ спечелени тия избори.

Единъ мѣсецъ прѣди изборите нашите „тѣничари-гешефтари“ се бѣха тежко замислили, защото виждаха че почвата подъ краката имъ се подрива и че ще издѣлът на яве всичките имъ вагабонтуци и че ако имъ се не притече нѣкая сила на помощь тѣ сѫ изгубени. Тѣ прѣзрени отъ всичко честно, порядъчно и откровено, а заобиколени само отъ гладници и хамилионствующи елементи се лутаха като патки изъ мъглата. Като видеха, че друго яче нѣма да намѣрятъ спасението си, потърсиха го отъ горѣ — София гдѣто не приставаха съ постоянните си ходения и главоболия да заблудждаватъ на лѣво и дѣсно всѣкия когото срѣщнатъ, че оразнитъ имъ „съвѣтни“ щѣли да употребятъ всичко за да взематъ изборите. Тѣ на всѣкаде сипеха купъ хули и всѣ-

възможни измислици противъ свой-
тъ противници, подпомагани на
всѣка крачка отъ окр. ни упра-
витель г. **Белизарий Карапашевъ**,
който сиромаха отъ милението си
за да не пропадне партията и на-
вово да му се затворатъ устата за
8 години, се съсира да изопачава
всичко и постоянно да донаса, че
свѣтлинарите преминали въ другъ
лагеръ и че отъ тѣхъ нѣмало ни-
каква надежда, кощото, по всѣка
въроятност, не ще устройватъ че-
сти гудай, та да могатъ да се
реализиратъ по свободно партай-
нитъ принципи, отъ които той
отдавна се е отрекъл като Петра
отъ Христа. За да помогне на ар-
кадаша си Табаковъ, той се не
спре предъ нищо, всичко упо-
треби и най послѣ сполучиха та
испросиха въ Левски извѣстното
на читателите ни партайно съоб-
щение, у което се хванаха нашите
тѣмничари, като слѣпци за тояга
и почнаха да се приготвяватъ и
биятъ кого гдѣ срѣщнатъ, щомъ
той не симпатизира и не сподѣля
тѣхните адски намѣрения. Започна
се наемането на наемни работници,
които дене спѣха подъ сѣнките, а
нощно врѣме шайкуваха съ единъ
цигански тѣпанъ, пазени на всѣка
крачка отъ полицията, прѣводи-
телствана отъ полиц. приставъ
Тонно, който впослѣдствие доказа
толкова явно привързаността си
къмъ партаята, щото не ще биде
вле ако му се окаже единъ медаль
отъ кратуна. Тази шайка, събрана
отъ колъ и виже, не прѣстано хо-
деше да беспокой свободните гра-
ждане и да ги заплашва, че въ
деньти на изборите кръвъ ще
длѣятъ и пакъ изборите ще взематъ.
Ставаха оплаквания за всички тия
работи, обаче никой не обрѣща
внимание, отъ което, не ще съм-
нение, шайката още повече се у-
коражаваше и върлуваше. Нѣколко
граждане подадоха заявление про-
тивъ шайката, като указаха и на
лицата които влизатъ въ тая шай-
ка, за да се взематъ мѣрки про-
тивъ тѣхъ, обаче вмѣсто мѣрки,
що виждаме, заявлението на граж-
данетъ, въ денъти на избора, въ
джеба на главния шайкаджия **Косто
Колюз**, шурика на Т. Табаковъ,
съ което се заканва на подписав-
ши го граждане. Оплаквания се
правиха и на Окр. управителъ,
обаче и той съ свойствените си
обѣщания, залгваше гражданетъ,
а въ сѫщностъ нищо се не пра-
веше. Така бѣха истезавани и го-
нени мирните Плѣвенски граждане
цѣли дѣвъ седмици до денъти на
изборите. Засягаха ги да се
прѣбираятъ по раншко въ кѫщи за
да не попаднатъ въ рѣжетъ на
пиянствующата шайка устроена отъ
наши „тѣмничари“. Жертва на
тая неубоздана шайка бѣха бититъ
до смърть наши съграждани: Ни-
кола Томовъ и Симеонъ Неновъ.

Единъ денъ прѣди денъти на
изборите, полицията явно се при-
тече въ помошъ на тѣмничарите,
като довеше кого гдѣ срѣщнеше

по улици отъ свѣтлинарите и
ги арестуваше по участъците, подъ
разни прѣдлози, че псували княза,
политали на други съ ножъ да ги
бодѣтъ и разни други дивотии
пристойни само като за нашата
полиция прѣставляюща се отъ на-
шия слушаенъ Ок. Начал. Т. Дановъ
(земедѣлеща?) **Тонно** полицейския
приставъ и др. Тичатъ гражда-
ните да освобождаватъ затворените,
а окр. управителъ г. **Б. Карапашевъ**
имъ иска порожителства, които
да може да печати послѣ въ
начаврата „Бдителъ“ и излага
своя умственъ багажъ, до какво
дередже е дошелъ отъ разруши-
телното свойство на алкохолните
парти. Въ денъти на избора други
такътъ, който и усигори изборите
имъ. Още отъ сутринта прѣдъ
входа на изборните помѣщения ще
видишъ пияната шайка, прѣоблечени
пожарници, стражари, пѣ-
дари, агенти и всѣка священа на
чело съ полиц. приставъ **Тонно**
да не пропускатъ никого свободно
да гласува за гражданска листа.
Прѣоблечени агенти, всѣки взелъ
по една врѣзка избирателни карти,
подписани и имъ натурали номера
на избирателните списъци, се
раздаваха на лица които влизаха
по 3—5 и 10 пъти да гласуватъ,
като се преобразуватъ въ разни
форми. Прѣдсѣдателъ на секций-
та, а особено той на II, макаръ
и да виждаше всичко това, се
правеха че не виждатъ нищо и
си мѣрки да разгонятъ шайката
и дадѣтъ свободенъ проходъ и
възможностъ на избирателите да
гласуватъ. Циганите на които кмета
Табаковъ, въпрѣки закона е
записалъ въ списъците гласуваха
по 2—3 пъти. Турцитъ се мѣр-
неша съ стражарите насилиствено
да гласуватъ за листата на тѣм-
ничарите. Сутринта когато се ви-
дѣ че гражданите при всички
заплашвания се не боятъ, а ще
 поискатъ да упражнатъ избирател-
ното си право и когато се бѣха
събрали около 200—300 души,
за да се исплашатъ и разгонятъ
шайката искомандувана отъ кмета
Табаковъ и на чело съ полицията,
захвана да хвѣрля съ камани и
да попържа гражданите по е-
динъ най-ругателъ начинъ. При
тази горултия отнесоха по нѣкой
и другъ камакъ: Цв. Каравановъ,
Мар. Карабелевъ, В. Каравановъ
и още много други. Сутринта
бабаите отъ шайката на Таба-
ковъ, извѣстния **Тодоръ Илчевъ**,
стар. пол. стражаръ застигъ П. Ви-
доловъ и безъ никакъ поводъ
отъ негова страна му нанаса нѣ-
колько удари по главата при при-
сѫствието на стражара № 5,
който глѣда неподвижно побойника
безъ да го хване. На Съръ-пазаръ
сѫщия герой намира Никола Хр.
Кожухаровъ, който говорилъ съ
бившия и новоизбрания дѣлгому-
стакъ общин. съвѣтникъ Т. И.
Бараковъ, който имъ намигвалъ
тѣ послушни, и нему сцепва-

гла. Прѣвъ денъти съ бити
всѣки ония граждани, които не
сѫ гласували за листата на тѣм-
ничарите. Бити сѫ: Хр. Трифоновъ,
кандидатъ за съвѣтникъ въ
листата на гражданинъ, Цоло Ви-
наровъ, Илия Иосифовъ и много
други. При такава обстановка и
действия естествено, че нѣма да
спечелятъ гражданинъ, а Тодоръ
Табаковъ и К-о съ шайката си.
Дѣйствително, че и ний виждаме,
че народа е съ тѣхъ, но само да
имъ се отнеме властта па ще
видимъ колко души ще останатъ
и дали ще се явятъ на изборите
тия герой, които сега се кокорчатъ
че спечелили изборите и народа
бѣль съ тѣхъ???

По общинските избори се на-
правиха нуждните контестации,
като се указаха всички законона-
рушения, ще видимъ сѫда какъ
ще погледне на тѣхъ, ако и той
гледне както прѣдсѣдателъ на
секции, а особено като доблѣстния
Михаиловъ, то по добре ще е да
се примерятъ съ положението си
и си гледатъ работата, а когато
му дойде врѣмето да потърсятъ
смѣтка отъ всички, които се подиг-
раха безпощадно съ интересите на
единъ народъ, единъ градъ или
едно село. Нека всѣки си вземе
бѣлѣжки отъ всичко станало, та
кога му дойде врѣмето да плаща
както се слѣдва за всичко.

Колкото сѫ необходими зна-
ния, умѣнието, тактичността и
практиката на работника, който
участвува въ индустриталното про-
изводство, на тъй нареченія фи-
зическіи работники, още по-нало-
жително се изискватъ тия придо-
бития, тия качества отъ работника
въ просвѣтителното поле, а най-
вече отъ учителя. Той трѣбва не-
прѣстано да слѣди нашата педаго-
гическа литература, той трѣбва
критически да се отнася до мнѣ-
ния, изказаны по разните учил-
ицни и социални въпроси отъ
отдѣлни лица и водимъ отъ своята
задача да приема тия които сѫ
отъ обща полза, които винатъ
съвѣршенство въ неговий занаятъ,
ясната и лесната въ вземаніе
отъ дѣцата даваните знания, раз-
бирае и трайно въздѣйствие на
дѣцата прилагани приоми при
възпитанието. А за разбираніе и
бѣрзото възприемане прѣподавана-
та материя, уроците отъ ученици-
тѣ, трѣбва яснота отъ страна на
учителя въ прѣподаването и да
има обширни познания по различ-
ните клонове на науката. Дѣйст-
вително тукъ не малка роля играятъ
наследените способности на учи-
теля, но се-та-ки, накътъ той може
да стане добъръ прѣподаватъ и
не лошъ възпитатъ, когато съ
постояното си стремление къмъ са-
мообразованіето си постоянно се о-
богатъва съ правилни, трайни и
полезни знания. **Л**. за сердзна
работа, **Г**. за възпитаніе и **М**.
това, които се по-тѣ съз-
дължително трудодюбие въ постоя-
ното черпене на научни знания
за доброто прѣподаване и крити-
ческото изваждане на приомите за
доброто възпитание тактичностъ за
учителя. Да, на учителя сѫ необ-
ходими силни знания, за да биде
и той силенъ. Той трѣбва повече
да се занимава, отколкото всѣки
другъ работникъ. Но ако нидю-
даваме учителството и не прис-
кърбие ще отблѣжиме, че у нѣ-
кой, като че е убита ухота къмъ
засилване на своя умственъ и ду-
шевенъ багажъ, та не имъ е при-
ятно да четатъ книги съ научно
съдѣржаніе, а съ мяка ще четатъ
една статия по 3 дни. Но може
да се каже, че повечето отъ учи-
телкитѣ, колкото за развлечение
ще взематъ вѣкъ романъ съ пи-
кантно и сантементално съдѣржаніе.
А други ще боравятъ съ своята
широка фантазия за сладки меч-
ти или нови комбинации на мода-
та. Но за учителите може да се
говори повече нѣщо, защото изъ
тѣхъ се срѣщатъ различни ели-
менти съ пъстро убѣждение и раз-
ни оформени и не оформени глави
относително професията и убѣжде-
нието имъ. Ние виждаме мнозинство
учители, които отъ своята свѣт-
ла висота за подражание, изпадатъ
толкова низко съ картоиграние,
вино, жени, че не подражание, но
не заслужаватъ и внимание, защо-
то не сѫ образецъ на скромность
и трудъ или нравственъ идеалъ.

Причини за неуспѣха

въ училището.

(Продължение).

За солидната, бѣрзата и полѣз-
ната работа отъ всѣкъ работникъ
неговата професия се изискватъ,
а сѫ и необходими, освѣнъ при-
родни способности, но и усъвѣ-
ренствуване въ методите, начини-
тѣ, съ които се постига цѣлъта
на професията. Тукъ е необходимо
умѣнието да се подбератъ срѣдст-
вата и оная тактичностъ за при-
ложението имъ, която довежда ра-
ботника до блѣскави резултати въ
които става еднакво полезенъ за
себе и обществото. Такъвъ работ-
никъ обществото тѣри и прѣдпо-
чита прѣдъ чисто интересите отъ
своя занаятъ, не остава равно-
душно, а изказва въ случаи отда-
дено своята скромна признател-
ностъ и симпатия къмъ своя по-
лезенъ труженикъ. Това е за съз-
нателния работникъ въобще, който
се труди да почерпи знания отъ
естество валидни, съ които изяс-
нява и вника въ непознатите и
тѣмни нему граници въ занаята, по-
ложението си, срѣдствата и зада-
чата на неговата работа и значе-
ние за обществото. Но още повече
се изисква отъ работника — май-
сторъ, защото е немислимъ непод-
готвени да носятъ такъвъ тежъкъ
кръстъ, такава даликатна и достой-
на за уважение професия, да биде
учител и възпитател на дѣцата
и обществото.

А намъ ни тръбва примъри, които съ характера си да заразяват обществото съ подбуди на добри желания и нравствено усъвършенствуване. Но представете си, че всичко това чреът родители и близки е извѣстно на дѣцата, а още повече, когато тѣ сами видятъ съ собствените си очи своя учител и възпитател, че е изпадналъ до това дередже. Дѣ остава тогасъ онова нравствено въздѣствие, което ще тръбва да откаже на нежните души и дѣ ще е авторитета му мѣжду тѣхъ за добрият редъ и дисциплина поне въ врѣме на прѣподаването. Дѣ сѫ ония обширни и силни познания, които ще се даватъ на бѫдящите граждани? Каква сила и авторитетъ е тоя учител, когато неговата глава е пълна съ fix идеи и дѣ остава неговата солидна подготовка? Ето защо обществото не тръбва да остава равнодушно прѣдъ тия нагледъ маловажни нѣща, както мислятъ нѣкои, защо е училището когато нѣма душа? Тръбва отъ всѣки да се разбере, че неподготовката и разпушността на учителя сѫ причини отъ естество, щото въ края на неговата работа да нѣма добъръ успѣхъ училището и да охлаждаме къмъ тая свѣтина, която е най-силния фактъ на нравствената подготовка и културно развитие на обществата. Ние съ почитание се отнасяме къмъ болшинството учители, които се стрѣмятъ да бѫдатъ полезни на своята рода. Ние говоримъ за онова малцинство, за ония суhi клоневе, за които, ако се не взематъ о врѣме мѣрки да се окастрятъ рискуваме да настъпятъ и цѣлото дѣво, рискуваме да бѫде занемарено на дѣцата ни да остане само една сѣнка отъ надеждата, която хранятъ родителите въ това отношение къмъ училището

(Слѣдва).

останалъ мѣжду циганитѣ. Той се бѣше облечиъ като нѣкоя горила. Въ момента когато бѣше заселъ това положение ний бѣхме распорѣдили да го фотографираме и му испратимъ подаръкъ за да се огледва всѣкога забиколенъ съ армията си, но за голѣмо наше съжаление, а негово щастие, снимката не излѣзе сполучлива и той се спаси. Мутрата на очилата пуйкъ въ тоя част прѣставляваше цѣлъ Донъ-кихотъ, и като че ли се прѣготвляваше да се бори съ вѣтъра. Подпухналата пукъ отъ пукница мутра на Иоло Мъртвицкия герой, изразяваше една тѣлощата материя, до която е дос tatично само да се докоснешъ за да се распада на прахъ. Сподвижника имъ пукъ „Сарданапаль“, цѣлъ день си отпи сиромаха не спокояванъ отъ никого, макаръ и да бѣше далъ обѣщане на единъ отъ кандидатите, че цѣлъ денъ ще ходятъ подъ ручка отъ секция на секция. Споредъ епохата и хората ще кажетъ ний.

До Редакцията на в. „Плѣвенски Извѣстия“ въ Плѣвенъ.

Въ два броя на вѣстника Ви бѣхте писали за станалата случка въ дѣвич. класно училище, дѣто мѣжду другото се расправяше и това: „че единъ отъ учителите, когото считали ученичките за идеалистъ, щѣлъ да ги защитава и пр.

По поводъ на тѣзи антрефилета г-нъ Министра на Нар. просвѣщението на аудиенцията, която имахъ при него на 8-и т. м., ми каза: че визирания учител съмъ билъ азъ.

За възстановление на истината, моля да обявите въ единъ отъ най-близките броеве на вѣстника Ви, кой учител отъ дѣв. класно училище визирате въ помѣнатъ антрефилета, за да се види и разбере, кой разврата ученичките.

гр. София,
9/VIII 905 год.

Съ почитание:

Плѣв. учител: Илия Гюрчевъ.

Б. Р. Нека ни извини г. Гюрчевъ, ако му не кажемъ кой учител сме визирали съ вѣпросните си антрефилета. Ще му явимъ само, че за въ бѫдеще той нѣма да мѣрси вече Плѣвенските училища, понеже е прѣместенъ за Ломъ. Така що ще е излишно да явяваме вече името. Цѣлъта е постигната и безъ това и ний нѣма освѣнъ да благодаримъ на г. Министра на Нар. просвѣщението за това му внимание.

— Сѣлото Николаево, Плѣвенска околия, за сѣга прѣставлява една жалка и ужастна картина. На 17-и того въ 11 часа прѣдъ обѣдъ, избухна силенъ пожаръ, въ най-глъстата махла, който въ разстояние на около 2 часа, упостопи 30 съмейства съ кѫщи, плѣвни, сайвани, хамбари и всички храни. Всички изгорени съмейства сѫ голи и боси, само съ по една риза на гърба си. Никакви постилки, завивки и кѫщи потрѣби. На повечето изгорѣха свинетъ, кокошките, овцетъ па даже кучетата. Много хора има съ изгорѣли рѣчи и крака. Всичкото съдо е въ крайно отчайние. Загубитъ възлизатъ на повечето отъ 200,000 лева. — Не ще да е злъ мислимъ ний, ако не изгорѣните имъ съсъмъ, а така сѫщо и селяните отъ околните сѣла се претекатъ на помощъ и не ги оставатъ да измрѣтъ дѣцата имъ отъ гладъ. Ний вѣрваме, че и окр. сѫвѣтъ въ Септемврийската си сесия ще гласува една сума като помощъ за тѣзи нещастни семейства и ще имъ се прѣтече на помощъ.

— Въ Недѣля на 21 т. м. г. П. Ст. Мутавчиевъ, учител при Пловдивската Дѣрж. гимназия „Александъ I“, миновайки прѣзъ градътъ ни, чете въ градския салонъ своята сказка подъ темата „Разноша и модата“, по отношение морално, право и економическо, въ свръзка съ собствеността и наравитъ на Българитѣ. Г-нъ Мотафчиевъ разглѣда всѣки въпросъ много добъръ, като подкрѣпи всичко съ факти изъ живота. Той доказа, че най-голѣмо здо въ това отношение е пришло чиновничеството т. е. тѣзи, които подпинаватъ вѣдомости — както той се изрази. На края сказчика изказа съжаленията си, че до днесъ много малко се е писало отъ нашата литература, ако може да се каже, че имаме такава, по това здо, което разяжда отъ денъ на денъ Българския народъ.

— Интересенъ бѣше въ денътъ на изборите наши очилата пуйкъ „Киркорага“ съ своето надмѣно и глупаво положение, когато бѣше

се вижда нашите общ. — Както рекли прѣдъ нищо управници сѫ и, иматъ право да се не спиратъ, и горѣ, което защото се крѣпятъ, а тѣхава. Да нѣщо ги най-много уко, доставата ни е пакъ по търга за ливането на общинск. управа.

разни канцеларски потрѣбности, за който търгъ си припомняватъ вѣрваме читателите, какви игри станаха, само и само да могатъ да го дадътъ на своя любимецъ и ортакъ — Т. Хр. Бѣрдаровъ. Слѣдъ разните лжания, слѣдъ дѣлгото криене на прѣписката, слѣдъ не-приеманието на заявлението на другите печатари, най-сетне се принудиха да направятъ търгъ, който остана върху фирмата: Карабелевъ, Каравановъ & Игнатевъ, по едни съвѣршено ниски цѣни. Макаръ и търгъ да бѣше окончателенъ, обаче на другия денъ се допуска на Бѣрдаровъ да намали 5% отъ добитите цѣни. Щомъ се узнава това печатарите Бакърджиевъ & Рачевъ още сѫщия часъ намаливатъ сѫщо 2% отъ цѣните на Бѣрдаровъ и търгъ остава тъй. Обаче въ послѣдствие какво се указва? — Търгътъ утвѣрденъ отъ г. Окр. управителя върху печатара Т. Бѣрдаровъ, а заявлението на г. Бакърджиевъ & Рачевъ не уважено и оставено безпослѣдствие. Ето какъ се опетяватъ общини, които сѫщо съмѣтъ да ги защитава и пр.

По поводъ на тѣзи антрефилета г-нъ Министра на Нар. просвѣщението на аудиенцията, която имахъ при него на 8-и т. м., ми каза: че визирания учител съмъ билъ азъ. За възстановление на истината, моля да обявите въ единъ отъ най-близките броеве на вѣстника Ви, кой учител отъ дѣв. класно училище визирате въ помѣнатъ антрефилета, за да се види и разбере, кой разврата ученичките.

гр. София,
9/VIII 905 год.

Съ почитание:

Плѣв. учител: Илия Гюрчевъ.

Б. Р. Нека ни извини г. Гюрчевъ, ако му не кажемъ кой учител сме визирали съ вѣпросните си антрефилета. Ще му явимъ само, че за въ бѫдеще той нѣма да мѣрси вече Плѣвенските училища, понеже е прѣместенъ за Ломъ. Така що ще е излишно да явяваме вече името. Цѣлъта е постигната и безъ това и ний нѣма освѣнъ да благодаримъ на г. Министра на Нар. просвѣщението за това му внимание.

— Сѣлото Николаево, Плѣвенска околия, за сѣга прѣставлява една жалка и ужастна картина. На 17-и того въ 11 часа прѣдъ обѣдъ, избухна силенъ пожаръ, въ най-глъстата махла, който въ разстояние на около 2 часа, упостопи 30 съмейства съ кѫщи, плѣвни, сайвани, хамбари и всички храни. Всички изгорени съмейства сѫ голи и боси, само съ по една риза на гърба си. Никакви постилки, завивки и кѫщи потрѣби. На повечето изгорѣха свинетъ, кокошките, овцетъ па даже кучетата. Много хора има съ изгорѣли рѣчи и крака. Всичкото съдо е въ крайно отчайние. Загубитъ възлизатъ на повечето отъ 200,000 лева. — Не ще да е злъ мислимъ ний, ако не изгорѣните имъ съсъмъ, а така сѫщо и селяните отъ околните сѣла се претекатъ на помощъ и не ги оставатъ да измрѣтъ дѣцата имъ отъ гладъ. Ний вѣрваме, че и окр. сѫвѣтъ въ Септемврийската си сесия ще гласува една сума като помощъ за тѣзи нещастни семейства и ще имъ се прѣтече на помощъ.

— Прошение безъ герб. марка е побѣрзълъ да подаде и г. Ив. Б. Табаковъ, та дано се смилятъ и къмъ него и го настаниятъ кадъ и да е, за да се не лута сиромаха като патка изъ мѣлата. Той слѣдъ като ни отслужи съ разните си доноси противъ Табаковъ, за което притежаваме и рѣкописътъ му, най-сетне като видѣлъ, че не ще можемъ да вземемъ изборите и го настанимъ на нѣкое тоцло място,

побѣрзълъ е да подаде прошението си, и донель че буто би г. Марко Карабелевъ му билъ давалъ 50 лева, за да му поправятъ нѣкакви съмѣтки, които билъ писалъ той, като писаръ въ адвокатската кантора на Табакова. Очилатия Киркоръ безъ да му мисли много, че той доносъ е „Чиска инсулация“, донесена съ извѣстна цѣль, побѣрзълъ да и даде място въ послѣдния брой на нача-врата „Едитъ“, та дано успѣе да компрометира въ чѣщта на г. Карабелевъ. На прозбоподателя ще явимъ само, че на всѣкадъ се обичатъ доноситъ и шпионствата, а доносчиците и шпионите се мрязатъ отъ всѣкого и на всѣкадъ.

— Проектираните маневри, които ще станатъ тая година около градътъ ни, сѫ почти вече започнати съ подготвителните работи. Всичките части отъ армията, които ще взематъ участие въ тия маневри сѫ вече въ пълна готовностъ съ всичко. Запасните офицери и войници сѫ подъ знамената отъ 24 т. м. и съга за съга се правятъ нѣкакъ частични упражнения, които въ нѣколко дена ще бѫдатъ готови. Всички нуждни продукти за войската сѫ пригответи по разните центрове. Ний ще прослѣдимъ исхода на тия маневри и въ единъ отъ слѣдующите си броеве ще се занимаемъ по на пространно съ тѣхъ.

— Отъ Луковитъ получихме слѣдующата телеграма, на която даваме място за да се види какъ сѫ станови и тамъ изборите и избраниците какви могатъ да се нарекатъ.

Плѣвъ,
Окружному управителю Каракашеву, копие в. „Плѣв. Извѣстия“.

И ний отъ наша страна ще Ви помолимъ, подпишете запозѣдъта за назначението на Томо Николовъ за стражаръ при Луков. Окол. управление, съ което ще го възнаградите за неговото усърдно и активно участие въ шайката съ носение високо най-големия колъ, макаръ, че е човѣкъ 50 годишъ и закона за полицията и да не допуска отъ 30 годишъ по старъ, нѣкакъ си прослужи 3-тѣхъ мѣсеки за пенсия, понеже човѣка заслужи, а и защо да не бѫдѣ — когато и други има; той е Хр. Нешковъ Жълченчина.

Н. Герговъ.

— Мирътъ мѣжду освободителата на Русия и Япония е вече склученъ и мирниятъ договоръ подписанъ отъ прѣставителя на Русия г. Вите и прѣставителя на Япония г. Камиура. Близо двѣ години на война, която води освободителката ни, на такова далечно разстояние и при такива мъчни условия ще се отрази доста на братския народъ. Едно което спечели отъ тая война Рускиятъ народъ е гдѣто, макаръ и чрезъ вътръшни смутови и революции, може да си извоюва малки свободи, които не ще съмѣннатъ ще се отразятъ благотворно за развитието на масата, която до съга се намираше въ крайно невѣжество и мизерия.

— Мѣжду кандидатите, за училищни настоятели на нашите „тѣмничари“ личеше и името на извѣстния на съгражданинъ на корененъ и доблестенъ гражданинъ г-нъ Ан. Савиновъ, за когото както ни се справя не билъ записанъ още въ избирателните списъци, и още не добилъ избирателно право, а нашите тѣмничари го взели и за избрали и го поставили за училищни настоятели. Миналото на тяхъ притежаваме

се знай отъ всички та ще е излишно да го описваме и ний съг. Също е известно и миналото му като ученик въ Солунската гимназия, но що да правят пустити му тъмничари, когато нѣматъ по добри хора по между си. Въ случаия излиза, „че като нѣма кого, кака ще либи и келчо“. Така е и съ Савиновото настоятелство.

Позоръ за Плѣвенци.

— **Министерската** криза, която се бѣ появила прѣди нѣколко дена, се уравни окончателно, като излѣзоха отъ кабинета г. Д-ръ П. Стайковъ, министеръ на правосѫдието и г. Д. К. Поповъ министеръ на общ. сгради. За министеръ на правосѫдието е назначенъ Русенский адвокатъ г. К. Панайотовъ, а за министеръ на общите згради Софийский адвокатъ и прѣдсѣдателъ на Нар. Събрание г. Д-ръ Т. Гатевъ.

— **При свѣрзанието** на вѣстника си току що означме, че изборитъ за общинский ни съвѣтъ, противъ които бѣ подадена обстоятелствена контестация на съда, и съ указали закононарушенията по които се иска анкета, а така също и въ денътъ на избора съ подадени нѣколко заявления. Съда както се вижда на нищо не е обѣрналъ внимание, а се е произнелъ за утвѣржденето на избора. Касиралъ е само избора за училищно настоятелство по отношение на II секция защото били гласували и циганитѣ.

Огь всичко това излиза „надула се планината да роди мишка“. Ще се повѣрнемъ обстоятелствено по тоя въпросъ въ слѣдующий си брой.

— **Замолени сме отъ печатница „Надежда“ на Карабелевъ, Карайановъ & Игнатевъ, да известимъ на Г-да кметовете и секретаръ-бирници, че се намиратъ отпечатани бюджети за селските общини, и се продаватъ единъ екземпляръ по 30 ст., а не като Т. Хр. Бърдаровъ по 50 ст. и да казва, че само той ги билъ ималъ отпечатани. Също съобщаваме, че всичките счетоводни и дѣловодни книжа за селските общини се работятъ и ще бѫдатъ готови въ скоро врѣме. Изработени сѫ по новия правилникъ.**

— **Никола Ат. Нидѣлковъ** съобщава на г. г. клиентите си, че се прѣмести въ ново построенъ дюкенъ подъ хотълъ „Балканъ“.

— **Скрѣбна вѣсть.** На 26 т. м. слѣдъ три мѣсечно тежко болѣдуване се помина въ най цѣѣтущата си възрастъ 39 години майора отъ 3 Едински полкъ Христо Николовъ

Отговорникъ: Ат. Г. Златаревъ.

Левтеровъ. Покойния съ своя тихъ и благъ характеръ бѣ спечелилъ симпатийтъ и общата на всички който е ималъ случая да се запознае съ него. До колкото знаемъ той се е ползвалъ и съ уважението на свойтѣ другари офицери. Погрѣбението му се извѣрши на 27 т. м. въ 10 часа, прѣди обѣдъ, при стечението на едно множество отъ граждани, гражданки и всички г. г. офицери отъ мѣстния гарнизонъ. Като сподѣляме скрѣбъта на близнитѣ му, казваме *Богъ да го прости и вѣчна му памѧтъ.*

— **Въ Ловечъ** е започналъ да излиза отъ 25 т. м. новъ вѣстникъ подъ название „Унтер-Офицерски Глас“, отъ който първия му брой се получи въ редакцията ни. Ще излиза 3 пъти въ мѣсека. Годишниятъ му абонаментъ е 5 лева. Желаемъ му дълъгъ животъ, много и плативши абонати.

— **Днесъ** въ 3 часа слѣдъ обѣдъ се извѣрши вѣнчалния обрядъ на съгражданката на Г-ца *Марияна Ив. Ат. Стаменова* съ Г-нъ *Х. В. Бобошевски* отъ гр. Вратца. Нашитъ поздравления и благожелания къмъ младоженците.

— **Доста сѫ** омарлушени нашитъ тъмничари около пачавата „Бдителъ“ и както се вижда печалбата имъ отъ изборитъ съ цигани, шайкаджии, прѣоблечени стражари, пожарники, пъдари, наемни работници и др. ги не радватъ ни малко и се силно беспокоятъ, като си помислятъ само, че единъ денъ ще имъ се потърси смѣтка за всичките имъ золуми и вандалства. Прѣѣрни отъ всички честни граждани тѣ се испокриха изъ миниатури. Особено имъ бѣ критическо положението прѣзъ денътъ когато се разрѣшаваше министерската частична криза. Въ този денъ сиромаситѣ се не виждаха нигдѣ, а тартора на шайкаджийската имъ котерия бѣ избѣгалъ чакъ въ София, отъ гдѣто надали щѣше да се врѣне, ако въ случай станеше промѣнение на цѣлий кабинетъ. Очилатия пуйкъ бѣ изгубилъ и ума и дума, като знаеше какво ще го постигне. Ний ще кажемъ, че кой каквото върши ще отговаря единъ денъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстяваме на почитаемитѣ Плѣвенски граждани и граждани, че откриваме сѫществуващото до сега Плѣвенско ступанско училище „Напрѣдъкъ“ отъ първи Септемврий т. год. като отъ 25 Августъ почнахме да записвамъ ученичките за прѣзъ настоящата учебна 1905/1906 година.

Желающитѣ да се запишатъ и постѫпятъ въ училището да се отнесътъ направо до мене въ къщата на прошинописецъ Тодоръ Велевъ Бояджиевъ въ Ш-ий кварталъ до Пено Геновъ, кѫдѣто временно съмъ се установила само за записванието на желающитѣ ученички.

При записванието на ученичките ще извѣстя и таксата която ще бѫде като мѣсечна вноска или

два пъти прѣзъ годината, която ще бѫде много евтина и достъпна за всички бѣдни родители. Въ сѫщото училище прѣзъ годината ще приемаме да ушиваме разни поржчки на каквито и да било женски и детски горни и долни дрехи, по най-модернѣ изисквания, които ще се ушиватъ отъ насъ и отъ нашитѣ подготвени вѣчъ ученички, които сѫ слѣдвали миналата година и то при доста износни условия.

Въ училището ще се введе много добъръ дисциплинаренъ редъ.

Прочее, очаквамъ за записването на много ученички, а и клиентки за ушиванието имъ на каквито и да било рокли, блузи и пр.

гр. Плѣвенъ,
25 Августъ 1905 год.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

Слава Леонкиева и
Тодорица Берберска
учителки и ръководителки

ОБЯВЛЕНИЕ

Съобщаваме на всички Госпожи и Господи наши кл. кл., които иматъ истински „Сингерови“ машини на изплащане, че Самуилъ Пизанти и Майеръ Пизанти не сѫ вече наши служители. Първий е прѣстаналъ да бѫде такъвъ отъ 19 Августъ, а вторий —

отъ 26 Августъ, за това молимъ най-учтиво да не имъ се даватъ никакви суми за дружествена смѣтка.

Тия наши кл. кл., които броятъ на спомѣнатите известни суми ще бѫдатъ за тѣхна смѣтка и ще се потърсятъ повторно.

Борнъ & Сие.

Обявления отъ Съдебнитѣ Пристави

№ 4397

Извѣстявамъ, че на 28 Септември т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) Една кѫща въ III кв. съ дворъ и въ сѫщия дворъ и други пристройки, кухна, сайванъ и геранъ отъ 549 кв. метра при сѫседи: Иванчо Милчовъ, П. С. Сѣбединъ и отъ двѣ страни улица оцѣнена за 2000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тина Г. Костова за себе си и като настайница и Маруца Ц. Дойчинова отъ гр. Плѣвенъ продава се по опрѣдѣленето на Плѣвъ. Окръженъ Съдъ отъ 25 Априлъ 1905 год.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието на книжата и наддаванието може да става всѣки прѣстъденъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 25/VIII 1905 г.

Дѣло № 924/905 год.

I Съд. Приставъ: И. Бутандъ.

Печатница „НАДЕЖДА“ НА

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ
ВЪ Гр. ПЛЪВЕНЪ

(ул. Александър. № 649, до аптеката на Ф. Хораченъ.)

Извѣстяваме за знание на всички г. г. нуждащи се, че всѣкога се намиратъ разни тѣфтери, училищни бюджети, удостовѣрения, свидѣтелства, пълномощни, продавателни актове, записи за храна и пари, расписки за оправдателни документи, пакети за дълга, съисцъци за оправдателни документи, и пр. и пр.

Така също се намиратъ и всички канцеларски потребности, като: разни качества книги, пликове, пера отъ голъмъ изборъ, мастила разни цвѣтове, мастилници, перодръжки, линий, и оправдателни книги, пръси, шнуръ, червенъ востък и пр. и пр.

Ученически потреби, музикални инструменти и тѣхните прѣдѣлности въ голъмъ изборъ.

Продажбата се извѣршува ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересуващи се молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички поржчки: *визити*, *картички*, *годежни* и *свадбени карти* — билети, скрѣбни извѣстия, покани, *обявленія* (афиши) всѣнанѣз видъ търговски, канцеларски пликове и бланки, *вѣдомости*, *разписки*, *квитанции*, *вѣзвания*, *брошури* разни съчиненія, *вѣстници*, *списания* и пр. и пр.

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕНО НОВЪ И МОДЕРЕНЪ

Работа чиста и бѣрза.

Цѣни до неимовѣрностъ
НАМАЛЕНИ

7—10